

MINARI

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Λι Άιζακ Τσουνγκ
Ηθοποιοί: Στίβεν Γιούν, Χαν Γε-ρι, Άλαν Κιμ, Νόελ Κέιτ, Τσο Γιούν, Γουίλ Πάτον.
Φωτογραφία: Λάχλαν Μίλνερ
Μοντάζ: Χάρι Γιουν
Μουσική: Εμίλ Μοσέρι
Χώρα: Η.Π.Α. (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 115'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 1 Όσκαρ, 108 Βραβεία και 216 Υποψηφιότητες

Academy Awards, USA 2021, Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού σε Β' ρόλο και 5 Υποψηφιότητες στα Όσκαρ.
 BAFTA Awards 2021, Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού σε Β' ρόλο και 5 Υποψηφιότητες
 Screen Actors Guild Awards 2021, Βραβείο Καλύτερου Ηθοποιού σε Β' ρόλο, 2 Υποψηφιότητες
 Golden Globes, USA 2021, Βραβείο Καλύτερης Ξενόγλωσσης ταινίας
 AFI Awards, USA 2021, Βραβείο Ταινίας της χρονιάς
 Los Angeles Film Critics Association Awards 2020, Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού σε Β' ρόλο
 102 ακόμη Βραβεία και 216 Υποψηφιότητες.

Μια αμερικανοκορεατική τετραμελής οικογένεια εγκαταλείπει την Καλιφόρνια και κυνηγά το όνειρο της επιτυχίας στις πεδιάδες του Άρκανσο. Όμως τα φιλόδοξα σχέδιά της για τη μετατροπή 50 εκταρίων γης σε πλούσια φάρμα με κορεάτικα φρούτα και λαχανικά θα συναντήσουν διαδοχικά εμπόδια κι αναπάντεχες αναποδιές.

Οι δυσκολίες είναι αρκετές, αλλά ο ερχομός της γιαγιάς στη φάρμα ίσως τους βοηθήσει να εγκλιματιστούν, αλλά και να βρουν τη θέση τους στον κόσμο.

Ξενόγλωσση Χρυσή Σφαίρα, Μεγάλο Βραβείο στο Σάντανς και Όσκαρ β' γυναικείου ρόλου (από έξι υποψηφιότητες) για μια μικρού βεληνεκούς, γλυκόπικρη και ειλικρινή σινε-αναζήτηση του αμερικανικού ονείρου. Ορθογραφημένο σινεμά σεναρίου με κομψή δραματουργία και συναισθηματική τρυφερότητα.

Zen φιλοσοφία και αμερικανική πραγματικότητα συναντιούνται στην τέταρτη ταινία του 43χρονου Αμερικανοκορεάτη Λι Άιζακ Τσουνγκ, ο οποίος μεγάλωσε στο Άρκανσο και σπούδασε στο πανεπιστήμιο του Γέιλ. Τα νεανικά του χρόνια στον αμερικανικό νότο τον ενέπνευσαν για την ημιαυτοβιογραφική ιστορία του «Minari», στην οποία η τετραμελής αμερικανοκορεατική οικογένεια του Τζέικομπ Γι εγκαταλείπει την Καλιφόρνια και κυνηγά το όνειρό της στις πεδιάδες του Άρκανσο της δεκαετίας του '80. Η Μόνικα, όμως, είναι σκεπτική απέναντι στα φιλόδοξα σχέδια του συζύγου της, τα οποία περιλαμβάνουν τη μετατροπή 50 εκταρίων γης σε πλούσια φάρμα με κορεάτικα φρούτα και λαχανικά. Έτσι, ενώ οι δυο τους δουλεύουν βάρδιες σε μια βιομηχανία πουλερικών, προσπαθούν παράλληλα να οργανώσουν ένα σχέδιο αγροτικής παραγωγής και διανομής, το οποίο θα συναντήσει διαδοχικά εμπόδια κι αναπάντεχες αναποδιές.

Ο Τσουνγκ κρατά χαμηλούς δραματικούς τόνους, εστιάζει στις ψυχολογικές λεπτομέρειες και μένει πιστός σε μια ανθρωποκεντρική προσέγγιση η οποία δεν εκβιάζει το συναίσθημα. Θίγει τα προβλήματα προσαρμογής των Ασιατών μεταναστών σε μια βαθιά αμερικανική πραγματικότητα και προχωρά προσεκτικά το εντός ορίου ταχύτητας οικογενει-

ακό ταξίδι του προς το αμερικανικό όνειρο. Στα ενήλικα προβλήματα του Τζέικομπ και της Μόνικα αντιπαραθέτει τις δυσκολίες των ανήλικων Αν και Ντέιβιντ, ενώ νοστιμίζει την ασταθή ισορροπία των Γι με την επιστροφή της γραφικής γιαγιάς Σουνγιά, η οποία έρχεται εσπευσμένα από την Κορέα για βοήθεια.

Αν και μικρού βεληνεκούς, η ηλικρινής κινηματογραφική απλότητα του Τσουνγκ έχει τη δύναμη να υποστηρίξει την κριτική μα αισιόδοξη στάση του απέναντι στις ευκαιρίες που ανοίγονται στους ορίζοντες του Νέου Κόσμου. Δεν τον ενδιαφέρει η μεγαλόσχημη, φανταχτερή εκδοχή τους, και εστιάζει με ζεν καρτερικότητα στα «αόρατα» εκείνα συστατικά, όπως το φυτό μινάρι (ένα ασιατικό είδος οινάνθης), που κάνουν τη συνταγή της ζωής απρόσμενα νόστιμη. **Ορθογραφημένο σινεμά σεναρίου με κομψή δραματολογία και συναισθηματική τρυφερότητα**, το οποίο απέσπασε την ξενόγλωσση Χρυσή Σφαίρα, το Μεγάλο Βραβείο στο Σάντανς και το Όσκαρ β' γυναικείου ρόλου για την Γιου-Τζουν Γιουν (από έξι υποψηφιότητες).

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ενδιαφέρον με το minari είναι το γεγονός ότι φυτρώνει πολύ πιο γερό τη δεύτερη φορά, αφού πεθάνει την πρώτη και επιστρέψει. Αυτό το στοιχείο υπάρχει και στην ταινία. Το θεωρώ ποιητικό αυτό το φυτό». Το υδρόφιλο λαχανικό/μυρωδικό μοιάζει με τον μαϊντανό, αλλά είναι πολύ πιο πιπεράτο στη γεύση και χρησιμοποιείται σε πολλές ασιατικές συνταγές και δανείζει το όνομά του στον τίτλο της ημι-αυτοβιογραφικής γλυκόπικρης μικρής οδύσσειας του σκηνοθέτη Λι Άιζακ Τσανγκ, ο οποίος εξηγεί τον συμβολισμό της υπόθεσης για μια ιστορία που δεν τόλμησε να δείξει στους γονείς του, παρά μόνο μετά το τελικό μοντάζ.

Ο κορεατικός καταγωγής δημιουργός είχε κάνει το ντεμπούτο του το 2007, με μια ταινία επικεντρωμένη στη γενεοκτονία της Ρουάντα, που απέσπασε καλές κριτικές, ταξίδεψε σε πολλά φεστιβάλ και δεν έκοψε εισιτήρια, αν και του έδωσε ώθηση να συνεχίσει με άλλα δύο φιλμ, που ωστόσο κατέληξαν απευθείας σε DVD. Αποκαρδιωμένος, ήταν έτοιμος να τα παρατήσει και να στραφεί στην ακαδημαϊκή καριέρα, αποδεχόμενος μια θέση στο Πανεπιστήμιο της Γιούτα, όταν αποφάσισε να βάλει στο χαρτί τις παιδικές του μνήμες, μόνο αφού ανακάλυψε πως δεν γινόταν να διασκευάσει το συναφούς θεματικής My Antonia της Γουίλα Κάθερ, καθώς στην πνευματική της διαθήκη η συγγραφέας είχε διατυπώσει ρητά την αποστροφή της προς οποιαδήποτε κινηματογραφική μεταφορά των έργων της.

Στο Minari, μια οικογένεια Κορεατών μεταναστών εγκαταλείπει την Καλιφόρνια για το Άρκανσο. Ο Τζέικομπ και η Μόνικα εργάζονται σε τοπικό πτηνοτροφείο, αλλά το μεγάλο όνειρο του πάτερ-φαμίλια είναι να καλλιεργήσει το μεγάλο κτήμα τους και να πουλήσει τους σπόρους σε εμπόρους από το Ντάλας. Η σχέση του ζευγαριού τεντώνει, τα δυο τους παιδιά συχνά αποσύρονται στο δωμάτιό τους για να μην ακούν τους συνεχείς καβγάδες τους, ο μικρός τους γιος χρειάζεται θεραπεία για το πρόβλημα καρδιάς που έχει εκ γενετής και η γηραιά μητέρα της Μόνικα έρχεται από την Κορέα (φέροντας, ανάμεσα σε άλλα, και σπόρους minari). Η Για Τζουν Γιουν, αποκαλούμενη και Μέριλ Στριπ της Κορέας, φέρνει απρόσμενη ενέργεια στην ταινία, με το σωτήριο, αφιλόδοτο ταμπεραμέντο, τη λακωνική της ενσυναίσθηση και μια αίσθηση παιδιάστικης σκανδαλιάς, που αρχικά απωθεί τον μικρό της οικογένειας, κυρίως επειδή τον ξενίζει η έντονη «ασιακότητά» της, αλλά γρήγορα κερδίζει τις εντυπώσεις με τις καίριες και αναπάντεχες κινήσεις της.

Ο Τσανγκ πετυχαίνει απόλυτα στο οικογενειακό του saga με την **αυθεντική ευαισθησία** που μολιάζει στην προσωπική ιστορία αλλά και με την οπτική μελαγχολία που διατρέχει οικεία περιστασιακά, μικρές, ανθρώπινες στιγμές και τη μάχη της καθημερινής επιβίωσης με τον χρόνο, τη φύση και τη μοίρα, χωρίς να χρειάζεται να υπογραμμίσει με ηρωικές παρεμβάσεις την αθόρυβη σκηνοθεσία του. Το Minari είναι σίγουρα η οικουμενική ταινία της σεζόν, ένα εγγενώς αμερικανικό στόρι με «υποτίλους» (αυτό το εμπόδιο που ευχήθηκε πέρσι ο Μπονγκ Τζουν Χο να σταματήσει να δημιουργεί προβλήματα στην απόλαυση των σινεφίλ), πρωταγωνιστή τον Στίβεν Γιουν από το τηλεοπτικό «Walking Dead» και το φεστιβαλικό Burning και συνολικά 6 υποψηφιότητες στα Όσκαρ, ανάμεσα στις οποίες για καλύτερη ταινία, σκηνοθεσία, σενάριο και τη μουσική επένδυση του Εμίλ Μοσέρι.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, 23.4.2021

LEE ISAAC CHUNG

Γιός Κορεατών μεταναστών, ο Chung μεγάλωσε σε μικρή φάρμα στο Άρκανσο, ακολούθως σπούδασε Οικολογία στο Yale University, αλλά τα εγκατέλειψε όλα για να στραφεί στον κινηματογράφο. Σπούδασε Κινηματογράφο στο University of Utah, από όπου πήρε MFA το 2004. Είναι Παραγωγός, Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος, Μοντέρ και Φωτογράφος. Φιλμογραφία: 2020 Minari, 2015 I Have Seen My Last Born, 2012 Abigail Harm, 2010 Lucky Life, 2007 Μουνιουρανγκάμπο, 2005 Los coyotes (Short), 2005 Sex and Coffee (Short), 2004 Highway (Short)